

तु दारिद्र्यं वेधदोषे हि जायते । खेदादुत्पाटनादापि
तथा प्राकाररुद्धनात् । सीमाया द्विगुणत्वागादु वेध-
दोषो न जायते ।

देवगृहरूपप्रासादे विशेषस्तत्र ४२ ख० उक्तो यथा
“मानेन प्रतिमाया वा प्रासादमपरं शृणु । प्रतिमायाः
प्रमाणेन कर्तव्या पिण्डिका शुभा । गर्भस्तु पिण्डिका-
ज्ञेन गर्भमानास्तु भित्तयः । भित्तिरायाममानेन उत्ते-
धन्तु प्रकल्पयेत् । भित्त्युच्छ्रायान्तु द्विगुणं शिखरं कल्प-
येद् बुधः । शिखरस्य तु तृतीये अमणं परिकल्पयेत् ।
शिखरस्य चतुर्थेन अग्रतो सुखमण्डपम् । अष्टमांसेन
गर्भस्य रथकानान्तु निर्गमः । परिधेर्गुणभागेन रथकां-
स्तत्र कल्पयेत् । तत्तृतीयेन वा कुर्याद्दृष्टकानान्तु निर्ग-
मम् । वामतयं स्थापनीयं रथकत्रितये सदा । शिख-
रार्धं हि सूत्राणि चत्वारि विनिपातयेत् । शुकनासो-
र्ध्वतः सूत्रं तिर्यग्भूतं निपातयेत् । शिखरस्यार्द्धभा-
गस्य चिह्नं तत्र तु कारयेत् । शुकनासां स्थिरीकृत्य
मध्यस्थौ निधापयेत् । तदूर्ध्वतु भवेद्देही सकण्ठा म-
हशारकम् । स्तम्भभग्नं न कर्तव्यं विकरालं तथैव च ।
ऊर्ध्वं च वेदिकामानात् कलशं परिकल्पयेत् । विस्तार-
ाद्विगुणं द्वारं कर्तव्यं तु सुशोभनम् । उदुम्बरो
तदूर्ध्वं च न्यसेच्छाखां सुमङ्गलैः । द्वारस्य तु चतुर्थीये
कार्यं चण्डपचण्डको । विश्वक्सेनवत्सदृशौ शिखोर्ध्वोऽु-
म्बरे त्रियम् । दिग्गजैः स्थाप्यमानानां घटैः साक्षां
सुरूपिकाम् । प्रासादस्य चतुर्थीयेः प्राकारस्थोष्क्यो
भवेत् । प्रासादात् पादहीनस्तु गोपुरस्थोष्क्यो भवेत् ।
पञ्चहस्तास्य देवस्य एकहस्ता तु पीठिका । गार्ह्यं म-
ण्डपं चाग्रे एकं भौमादिधाम च । कुर्याद्वि प्रतिमा-
यान्तु दिगु चाष्टासु चोपरि । पूर्वं वराहं दधे च न-
विहं श्रीधरं जले । उत्तरे तु हयपीवमाण्ण्यां जाम-
देग्न्यकम् । नैर्ऋत्यां रामकं वायौ वामनं वासुदेव-
कम् । ईशे प्रासादरचना देया वस्त्रककादिभिः । द्वा-
रस्य चाष्टमांशं तत्तत्त्वा वेधो न दोषभाक् ।

उ० सं० ५७ ख० अ० विद्विशेषोऽज्ञोक्तो यथा

“कृत्वा प्रभूतं सन्निभमारामान् विनिवेश्य च । देवता-
यतनं कुर्याद्यशोधमाभिदधे । दद्यात्पूर्तेन लभ्यन्ते ये
लोकान्तान् नुभूयता । देवानामालयः कार्यो हयमण्डल
इत्युच्यते । सन्निवेशानयुक्तेषु कृतेष्वस्तनकेषु च । स्वाने-
त्येतेषु चाविध्यसप्तमकानि देवताः । सरासु गतिनोक्ता-

निरस्तारविरश्मिषु । हंसां चाक्षिप्रकृद्धारवीचीविमल-
वारिषु । हंसकारण्डवक्रौञ्चकृपाकविराविषु । पर्व-
न्निचुलच्छायाविश्रान्तजलचारिषु । क्रौञ्चकाक्षीक-
लापाश्च कलहंसकलश्वनाः । नद्यस्तोयांशुका यत्न शफ-
रीकृतमेखलाः । फुल्लतीरद्रुमोत्तंशाः सङ्क्रमन्त्रोष्णिम-
ण्डलाः । पुलिनाभ्युक्षता रस्या हंसहासाश्च निम्नगाः ।
वनोपान्तनदीशैलभिर्भूरोपान्तभूमिषु । रमन्ते देवता
नित्यं पुरेषूद्यानवत्सु च । भूमयो ब्राह्मणादीनां याः
प्रोक्ता वास्तुकर्मणि । ता एव तेषां शस्यन्ते देवतायतने-
ष्वपि । चतुःषाष्टपदं कार्यं देवतायतनं सदा । द्वारं
च मध्यमं तत्र समदिकस्यं प्रशस्यते । यो विस्तारो भवे-
द्यस्य द्विगुणा तत्समुच्चतः । उच्छ्रायाद् यस्तृतीयोऽंश-
स्तेन तल्ला कटिर्भवेत् । विस्तारार्धं भवेद्भूमिं भित्तयो-
ऽन्याः समन्ततः । गर्भपादेन विस्तीर्णं द्वारद्विगुणसुच्छि-
तम् । उच्छ्रायात्पादविस्तीर्णं शाखा तदुदुम्बरोः । वि-
स्तारपादप्रतिमं बाहुल्यं शाखयोः स्युतम् । त्रिपञ्चसप्त-
नवभिः शाखाभिस्तत्प्रशस्यते । अधःशाखाचतुर्भागे
प्रतीहारो निवेशयेत् । शेषं मङ्गल्यविहगैः श्रीदृष्टस्त-
स्तिकैर्घटैः । मिथुनैः पल्लवक्षीभिः प्रमलैश्चोपशोभयेत् ।
द्वारमानाष्टभागोना प्रतिमा स्थापयिष्येत् । द्वौ भागौ
प्रतिमा तत्र तृतीयांशश्च पिण्डिका । मेरुमन्दरकैलासवि-
मानच्छन्दनन्दनाः । समुद्रपद्मगण्डनन्दिवर्जनकुञ्जराः ।
गृह्वराजो वृषो हंसः सर्वतोभद्रको घटः । सिंहो वृत्त-
स्तुष्कोष्णः षोडशाष्टाश्रयस्तथा । इत्येते विंशतिः प्रोक्ताः
प्रासादाः संश्रया मया । यथोक्तास्तुक्रमेणैव लक्षणानि
वदास्यतः । तत्र षड्विंशैर्दशभौमो विचित्रकुङ्करश्च ।
द्वारैर्युतसप्तभिर्द्वौ त्रिंशद्विंशतिः । त्रिंशद्विंशत्यामो
दशभौमो मन्दरः शिखरयुक्तः । कैलासोऽपि शिख-
रवान् अष्टाविंशोऽष्टभौमश्च । जालगवाक्षकयुक्तो विमा-
नसंक्षिप्तसप्तकायामः । नन्दन इति षड्भौमो द्वात्रिंशः
षोडशाष्टयुतः । वृत्तः समुद्रनामा पद्मः पद्माकृतिः
शयानपी । शङ्खे चैवैनं भवेदेकैव च भूमिका तस्य ।
गण्डाकृतिश्च गण्डो बन्दीति च षट्षष्ट्युक्तविस्तीर्णः ।
कार्यं च सप्तभौमो विभूषितोऽण्डैश्च विंशत्या । कुञ्जर इति
गजघृष्टः षोडशहस्तः समन्ततो मूलात् । गृह्वराजः
षोडशहस्तश्चन्द्रशाखा भवेद्दशभौ । वृष एकभूमिशङ्को
द्वादशहस्तः समन्ततो वृत्तः । हंसो हंसकारो घटो-
ऽष्टहस्तः कलसरूपः । द्वारैर्युतसप्तभिर्द्वौ शिखरो भ-